

2001

ART IS A DOG

Peter Bastiaanssen International Rescue

‘Bastiaanssen International Rescue are go!’. Met deze woorden opent Peter zijn website, of liever, zijn hoofdkwartier. Ironischer kan het niet. De ‘Thunderbirds’, waaraan Peter zijn motto ontleent, kunnen worden opgevat als een grote metafoor voor de moderne kunst. Net als International Rescue belooft de beeldende kunst de wereld hoop en troost, en meent ze de mensheid te kunnen verlossen van een altijd nakende ondergang. Net als de helden van de Thunderbirds menen kunstenaars altijd ‘goed bezig’ te zijn, een ‘taak’ te hebben of een ‘opdracht’ te vervullen, zonder welke het alledaagse menselijke bestaan zou vervlakken, verdorren en verschrompelen.

Bastiaanssen International Rescue biedt nauwelijks een aan de Thunderbirds verwante heroïek: huilende hondjes, schreeuwende kraaien en pompende hartjes bevolken Peters universum, dat mijlenver verwijderd lijkt van de hulpbehoevende planeet waaraan de Thunderbirds hun bestaansrecht ontlennen.

Toch, wie even wat verder kijkt of in de ogen van zijn zwarte hondjes staart, ziet dat grote wereldthema’s als vervreemding en domesticatie zich weldegelijk aan ons – gewone stervelingen - opdringen. Het hondje, beweert Peter, is het symbool van totale degeneratie, van totale maakbaarheid, van een onderworpen natuur. Eens in de evolutie een machtige wolf, wiens nachtelijk gehuil een symfonie van trots over de Aarde deed galmen, nu een klein, irritant keffertje, dat hijgend achter ons aan sjokt, in afwachting van een blikje Pal.

Kunst, zo lijkt Peter te beweren, biedt een zelfde tragikomische reductie: eens het geniale gebaar van Onze Lieve Heer die als een supertovenaar de wereld creëerde, en dan nu de Kunst, met zijn gekissebis over artistieke kwaliteit, zijn wentelen in hoogmoed, afgunst en overspannen pretenties. ‘ART IS A DOG’, luidt Peters levensfilosofie annex kunsttheorie dan ook.

Zijn tentoonstellingen, zijn website en publicaties laten echter een oeuvre zien dat opvallend veel clementie toont. We mogen als mens, kunstenaar of hond dan wel zijn gedegenererd of als gevallen engelen in een acute staat van meelijwekkendheid terecht zijn gekomen, we kunnen er ook niet veel aan doen. Onze tekortkomingen, onze mislukkingen, onze kleinburgerlijke wensen en verlangens en onze vaak zielige dromen en levensvervullingen, bieden een enorm kleurrijk palet en een onuitputtelijke bron van inspiratie, zoals Peter hier vandaag laat zien.

‘ART IS A DOG’. Ik ga u hier geen kunsthistorische uitwijding of kwalitatieve beoordeling geven van Peters werk. Dat kunt u zelf ook. Bovendien is Peter een uiterst tolerante kunstenaar. In het binnenkort te verschijnen en door het CBK uitgegeven boek ‘De verbeelding van de openbare ruimte’ – over kunst & openbare ruimte – wordt het eerste deel afgesloten met een citaat van Peter Bastiaanssen. Na wat gesteggel over de definitie van kunst verzucht hij: “Laten we aan alle verwarring een einde maken en alles kunst noemen”.

En daarmee zou Bastiaanssen International Rescue wel eens de organisatie bij uitstek kunnen zijn, waaraan de wereld en de kunst behoefte heeft: mededogen, medeleven, begrip – inderdaad, de blik van het keffertje dat ons aankijkt.